

Програма сигурност

През 2014 г., дейността на Програма Сигурност бе фокусирана върху 5 ключови секторни реформи в България:

- **Повишаване ефективността на борбата с корупцията.** Програма Сигурност разработи наръчник за разследване на корупция, предназначен за подпомагане дейността на българските и румънските полицейски служби. Експерти от Центъра за изследване на демокрацията участваха в изготвянето на доклад, представящ добри практики на сътрудничество между гражданския сектор и държавните институции в областта на формулирането, прилагането и мониторинга на антикорупционни политики.
- **Разширение на обхвата на оценката на заплахата от тежката и организирана престъпност.** Програма Сигурност участва в разработването на наръчник за разследване на методите за финансиране на организираната престъпност. Завършено бе изследване на ефективността на наказателноправните мерки срещу организираната престъпност.
- **Подобряване на политиките за осигуряване на гранична сигурност.** Програма Сигурност участва в оценката на основните слабости, свързани с оперативния капацитет при осъществяването на граничен контрол, както и в оценката на изпълнението на дейности, финансирани по Инструмент Шенген II.
- **Управление и разпореждане с отнето имущество, придобито от престъпна дейност в страните от ЕС.** Програма Сигурност организира поредица от събития, посветени на конфискуваните активи, имущество, придобито от престъпна дейност. Експерти от Програмата работиха анализ както на законодателната рамка, така и на успешните практики на използване на конфискувано незаконно имущество в 28 държави-членки на ЕС, с цел разработване на общоевропейски стандарти за използване на конфискуваните активи за социални цели.
- **Поддръжничество на практики за оценки на публични политики в България.** В качеството си на основател на клъстера „Българска асоциация за оценка на политиката“ Центърът организира поредица от събития, посветени на подобряването на пазара за оценка на публични политики в страната.

I. Повишаване ефективността на борбата с корупцията

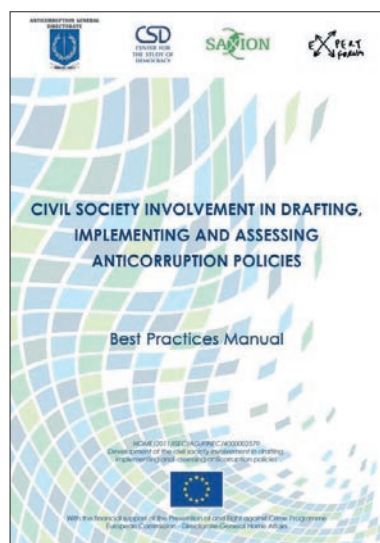
Корупцията сред служителите на правоохранителните органи се превръща във все по-значим проблем за властите и обществеността в много европейски държави. На национално равнище през последното десетилетие няколко европейски държави разработиха междуинституционални системи за противодействие на корупцията в полицията. На европейско ниво бе създадена организацията „Европейски партньори срещу корупцията“ (ЕПСК), чиято цел е да улеснява сътрудничеството между различните специализирани антикорупционни институции в ЕС. В допълнение към тези практики, бяха разработени и общи стандарти и стратегии за превенция на корупцията сред полицейските органи, разработени от Европол, Интерпол и ООН.

Специално в България, Главна дирекция за борба с корупцията към Министерството на вътрешните работи, в сътрудничество със специализираното звено за борба с корупцията към Прокуратурата насочиха усилията си към ограничаване на тревожно високия брой корупционните практики в учреждения като Гранична полиция и КАТ.

През 2014 г. Програма Сигурност продължи усилията си, насочени към укрепване на капацитета на звената за вътрешна сигурност на Министерствата на външните работи на България и на Румъния. Експертите от Центъра за изследване на демокрацията изготвиха наръчник за проучване на корупцията, чиято основна задача бе да представи нови методи за разследване за различни видове корупционни дейности. Целта на доклада бе да обясни спецификата на средствата и процедурите на разследване. В хода

на работа Центърът разработи методология за анализ на нивото на корупция сред специфични структури на Министерството на вътрешните работи – РПУ и Териториалните дирекции, която понастоящем е официално приета в правилника за работа на Министерството на вътрешните работи.

През 2014 г. Програма Сигурност продължи работата си и по проект за улесняване участието на гражданското общество в изготвянето, прилагането и оценката на политиките за борба с корупцията. За тази цел бе изготвен наръчник, който да представи на общественото внимание успешни примери за участие на граждански организации в съставянето, прилагането и мониторинга на антикорупционните политики. Наръчникът също така спомагна и за укрепване на сътрудничеството между граждански организации и държавните институции в конкретната сфера. В основата си наръчникът бе изготвен върху убеждението, че засилената роля на гражданските организации би могла да създаде нова логика на гражданска инициативност

„В хода на обсъждане на един сравнително сложен проблем, като корупцията, засегнатите страни често имат различни гледни точки, което неминуемо носи и риск от остра поляризация. Често гражданските организации, публичните институции, медиите, академичните и бизнес средите базират вижданията си за това как да се ограничи корупцията единствено върху своята лична преценка. Липсата на отворен диалог и гъвкавост често завършва в придържане към тези лични убеждения, което от своя страна допълнително ограничава способността им да оценяват ситуацията реалистично.“

Източник: Ръководство Best Practices: Участието на гражданското общество в изготвянето, прилагането и оценката на политиките за борба с корупцията.

и противодействие на корупцията, с цел развитие и подобряване на националните системи за почтеност.

Наръчникът включва още успешни практики на сътрудничество от държави-членки на ЕС, сред които Румъния, България, Холандия, както и от страни извън ЕС. Подбраните примери представят пет характеристики, които биха спомогнали за засилване ролята на гражданските организации в системата за почтеност: 1) по-добро сътрудничество между гражданските организации и публичните институции с цел изграждане на работен капацитет; 2) застъпнически кампании и изграждане на коалиции; 3) антимонополни и мониторингови дейности; 4) повишаване на обществената осведоменост по въпросите на корупцията; 5) регионални дейности и местен интегритет.

Усилията на Програма Сигурност бяха насочени и към подпомагане на усилията за наблюдение и борба с корупционните практики и в други страни от Европа. Експертите на Центъра започнаха разработването на „Инструментарий за мониторинг и борба с корупцията“ (ИМБК), чиято основна цел е да се измери степента на прилагане на основни методи за борба с корупцията от конкретни институционални структури. До този момент е изготвен проект на доклад

за преглед на различните методи на мониторинг и борба в страните от ЕС, който да обясни и измери нивото на политическа толерантност към корупционното поведение, както и политиките за контрол и разпространение на нивата на корупция. Докладът взема предвид разграничението между оценяването на политиките за борба с корупцията и измерването на корупционните практики, като оценяването на антикорупционните практики чрез количествени мерки е по-лесно отколкото при антикорупционните политики. Независимо от това многообхватните аспекти на термина корупция предполагат прилагането на по-гъвкав подбор от инструменти и подходи от първоначално замислените – понастоящем методологията включва както директни интервюта с хора и измерване на възприятието им за корупция, така и анализ на различни икономически показатели, които влияят непряко. Всеобхватната природа на корупцията води и до определянето на огромен брой инструменти за анализ. Именно поради това Докладът ще може да се използва в по-широк кръг от ситуации и да се прилага при нужда от по-задълбочен анализ на корупцията.

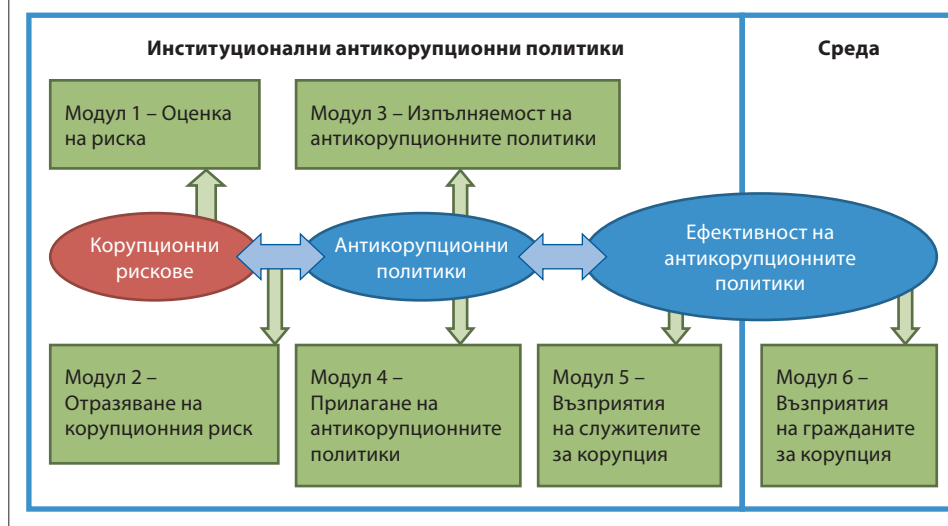
На 29 и 30 юли в Тренто бе проведена работна среща на тема „Инструментарий за мониторинг и борба с ко-

рупцията“. По време на срещата бе представена допълнителна информация за структурата и методологията на този инструмент. Той се състои от шест модула, които ще се прилагат последователно в конкретната наблюдавана институция. Модули 1 и 2 целят да покажат дали в съответната институция са идентифицирани всички антикорупционните рискове и респективно дали са разработени мерки за неутрализиране на тези рискове. Модули 3 и 4 целят да определят до каква степен биват прилагани тези политики за борба с корупцията, а модули 5 и 6 обобщават ефективността им. В хода на срещата бяха изразени редица полезни препоръки. Проф. Алберто Ванучи от Университета в Пиза отбеляза, че е необходима спецификация на показателите и източниците на информация, за да може да се провери с по-голяма точност до каква степен използваният аналитичен инструмент би могъл да даде точни резултати.

В хода на събитието бяха представени и резултатите от пробното прилагане на инструмента в две национални институции – Гранична полиция и Столична община. За двете институции бе съставен подробен списък от дейности и функции. Целта на списъка бе да подпомогне работата на експертите от двете институции при оценяването на риска от корупция при изпълнението на изброените дейности. Основен проблем пред практическото прилагане на инструмента в Главна дирекция „Гранична полиция“ бе нежеланието на някои служители да навлизат в подробности, касаещи конкретни механизми.

През 2014 г. Центърът предприе още една инициатива, която се фокусира върху два основни аспекта на борбата срещу корупцията и организираната престъпност: ефективност на политиката и изграждане на капацитет. Проектът бе насочен към подпомагане на институциите в ускоряването

Фигура 2. Инструментарий за мониторинг и борба с корупцията

на политиките за борба с корупцията и повишаване на капацитета за противодействие на заплахата от организираната престъпност, и по-специално икономическата престъпност. Центърът ще оцени настоящото развитие на правителствената политика и ще предложи мерки, които да увеличат капацитета на правителството за противодействие на подобни заплахи.

Броят на частните охранителни фирми значително се увеличава като те започват да поемат все повече ангажменти в сферата на сигурност. По този начин тяхното въздействие върху сигурността на страната, консолидацията на демокрацията, върховенството на закона и правата на човека става все по-значима. Това е особено вярно в страните в преход от Източна Европа. В тези държави частните охранителни компании облекчават работата на държавните правоохранителни органи, но при липса на законова рамка могат и да нарушават правата на гражданите. До този момент в повечето страни

от Източна Европа има въведени регулаторни рамки, но до сега не е проучено доколко добре функционира законодателството, как те са съобразени със специфичните предизвикателства на страната и как са прилагани.

През 2014 г. Центърът за изследване на демокрацията заедно с Женевския център за демократичен контрол на въоръжените сили (DCAF), Института за демокрация и медиация, Центъра за изследване на сигурността в Косово и Центъра за политика за сигурност в Белград започнаха съвместна работа по проучване на частните охранителни фирми (ЧОФ) в Западните Балкани. Целта на проекта е да предостави платформа за обсъждане и регламентиране на ЧОФ, която да се базира на детайлно проучване на действащите спрямо тях правила в три страни от Западните Балкани и България, както и чрез предлагане на целенасочени препоръки за политики, основаващи се на международните стандарти и успешни практики. Обект на анализ

Презентация на г-н Антон Кожухаров върху "Частните охранителни компании в България"

са бивши авторитарни и следвоенни държави, където регулаторната рамка почти или изцяло отсъства (Албания), страни със скорешни регулаторни промени (Сърбия и Косово), страни – членки на ЕС, в които не е имало конфликти, но има проблеми с организираната престъпност (България). Целта на проекта е да се открият предизвикателствата, които са специфични за региона на Западните Балкани и да се приложат добри практики от Източна и Западна Европа.

На 10 и 11 юни в Женева, по време на работна среща, бе обсъдена методологията на изследване на частните охранителни фирми. Г-н Антон Кожухаров, анализатор в Центъра за изследване на демокрацията, представи текущото състояние и тенденции в регулирането на частните охранителни фирми в България, очертавайки основните проблемни сфери. Г-жа Нелеке ван Амстел, координатор на проект в DCAF, представи различните подходи и стандарти при регламентиране дейността на ЧОФ. Д-р Алън Брайдън, помощник-директор на DCAF, представи практики от регулацията на пазара на частно-охранителните услуги в Швейцария.

От 23 до 24 септември в Тирана бе проведен друг семинар, по време на който експерти на Центъра участваха в обсъждането на общите предизвикателства и въпроси, свързани със законодателните промени в страните от Западните Балкани и методология за проучване на ЧОФ.

II. Разширение на обхвата на оценката на заплахата от тежката и организирана престъпност

Често механизмите и източници на финансиране на организираната престъпност биват пренебрегвани при

изготвянето на анализи. За сметка на това акцентът по-често се поставя върху приходите, придобити от незаконна дейност. Голям брой от незаконните пазари (на незаконни акцизни стоки, трафик на хора, фалшифициране на валута, измами с кредитни карти, трафик на крадени превозни средства) не са били подлагани на систематично изследване, което да хвърли повече светлина върху методите на финансиране.

През последните две години Центърът се опитва да запълни тези пропуски, изследвайки различните форми и престъпни структури за финансиране на дейностите на организираната престъпност. Във връзка с това на 2 септември експерти на Центъра участваха в семинар, посветен на финансирането на дейности, свързани с организираната престъпност, по-специфично с тези лица и групи, контролиращи трафика на кокаин, незаконната търговия на тютюневи изделия и измамите с ДДС. Семинарът бе организиран от Университета в Тренто и събра представители на данъчните и полицейски служби от 8 държави-членки на ЕС, експерти от ЦИД и Университета в Тийсайд. Д-р Атанас Русев, старши научен сътрудник в Центъра, представи множество случаи на измами с ДДС, като направи разграничение между различните методи в Източна, в Югоизточна и в Западна Европа. По време на презентацията си той анализира и източниците на финансиране, методите на плащания, разходите и печалбите от измами с ДДС.

По време на семинара бе представен първоначален вариант на „Наръчник за разследване на финансирането на организираната престъпност“. Ръководството предоставя методичен подход за финансово разследване, базиран върху съществуващото законодателство и практика в ЕС, както и върху проучването, проведе-

но от Центъра за изследване на демокрацията, Университета в Тийсайд и Университета в Тренто. Докладът обобщава успешните практики при провеждането на разследвания за пране на пари, която го прави подходящ за слушатели в сферата на правосъдието.

Предварителните резултати от проучването върху финансирането на организирани престъпни групи бяха представени и по време на 14-та годишна конференция на Европейската асоциация по криминология „Eurocrime“ (10-13 септември) в Прага. Д-р Русев направи кратко въведение в методологията на изследването, което включва проучване на експерти от 27-те страни-членки на ЕС, интервюта и казуси от 11 страни. Данните, събрани до този момент, показват, че наказателни и за-

конни източници играят важна роля във финансирането на дейностите на организираната престъпност. Освен това, най-добре организирани престъпни дейности са до голяма степен вградени в легалната икономика.

През 2014 Центърът продължи работата си по проучване, което се фокусира върху ефективността на определени мерки в наказателното право за таргетиране на организираната престъпност и така полага основи за бъдещи политически инициативи в борбата срещу нея. Проучването представлява оценка на практическото прилагане на правните и изследователски средства в борбата срещу организираната престъпност, произтичащи от Рамковото решение на Съвета на ЕС за борбата с организираната престъп-

CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRACY		CSO
Кои са източниците на финансиране?		
Голямомащабни измами	Дребномащабни измами	
Пари от предишни завъртания на ДДС измами	Пари от предишни завъртания на ДДС измами	
Пари от легални бизнеси	Кредит от вносител	
Лични спестявания на лидера на групировката	Авансово плащане от крайния клиент	
Заеми „на черно“	Заем от легитимен бизнесмен	
	Заем от предприемач с криминално минало	
	Събиране на общи средства с други криминално проявени	

Презентацията на д-р Атанас Русев относно инвестиране в незаконните пазари: източници и механизми за финансиране на организирани престъпни групи в Eurocrime 2014

ност, други разпоредби на ЕС и националното законодателство. То обръща вниманието на силните и слабите страни, правните и практическите ограничения, на добавената стойност за ЕС от транспонирането на Рамковата директива, както и на други национални правни инструменти в борбата срещу организираната престъпност. Изследването е изцяло насочено към оценката на практическото прилагане и въздействието на специалните разузнавателни средства в борбата срещу организираната престъпност. То също така има за цел да идентифицира добрите практики в ЕС и националните инструменти за разследване, и ограниченията при прилагането им, както и ролята на националните и международните специализирани органи в прилагането на наказателното право и на средствата за разследване.

През 2014 г. експерти от Програма Сигурност направиха проучване на онлайн търговията с фалшиви лекарства в България и усилията на властите да се справят с тази специфична криминална дейност. Въпреки че не може да бъде дефинирана като киберпрестъпност, онлайн търговията на фалшиви лекарства е престъпление, улеснено и провеждащо се в интернет пространството, и съответно съдържа някои от функциите на киберпрестъпността. Нарастващото присъствие на интернет престъпността изправя органите с правоприлагащи и превантивни функции пред редица предизвикателства, като скоростта на правене на сделките и сложната юрисдикция зад тях. Като цяло, високотехнологични престъпления изискват високотехнологична ответна реакция, или най-малко, специализиран персонал, притежаващ необходимите умения да им противодейства. Много агенции, наговарени с борбата с интернет-улеснената престъпност, не разполагат с експертен опит, персонал и технически ресурси

за поддържане на ИТ капацитет, за да бъдат в крак с новите технологии. Друг проблем е, че много законодателства, особено в ЕС, имат строги правила за поверителност, които правят проучването на онлайн престъпността тровава и времеемка. Все повече изследвания на интернет-улеснени престъпления изискват трансгранично измерение, което допълнително усложнява усилията за прилагане. Тези фактори, изострени от мощни социални и финансови фактори, диктуващи поведението на потребителите, съдействат за увеличаване броя на фалшивите лекарства, както и на техния оборот. Докладът се фокусира върху правната рамка в България и резултатите от виртуалната етнография, които се използват като основен изследователски метод. Докладът разглежда още профила на потребителя на фалшиви лекарства и основните рискови фактори.

Друга инициатива, предприета от Програмата Сигурност през 2014 г., е разработването и изпитването на надеждни средства за измерване на степента на изнудване и рекет в уязвимите сектори и групи в обществото. Изнудването и рекета отдавна са идентифицирани като едни от най-ефективните инструменти, използвани от организираната престъпност в натрупването на финансови ресурси и проникването в легалната икономика. По последни данни в медиите, икономическият спад е възродил тези практики в редица държави членки като България, Италия и Испания, тъй като там много фирми изнемогват, в резултат на което се обръщат към незаконни кредитори или влизат в сивата икономика. За тази цел Центърът намира за свой приоритет да популяризира и чрез участие на гражданското общество – да предаде проактивни, фокусирани към жертвите, методи за предотвратяване и разследване на изнудването и рекета.

III. Подобряване на политиките за осигуряване на гранична сигурност

Увеличаването на миграционния натиск върху европейските граници след сирийския конфликт, повдигна въпроси относно надеждността на местните усилия по границите. В тази връзка, ранното откриване още от първата гранична проверка е от първостепенно значение. По този начин се осигурява ефикасен граничен контрол, вътрешна сигурност на Съюза, както и надеждно снемане на данни, анализ на риска и планиране на бъдещи дейности. По задание на Фронтекс Центърът участва в подпомагането на държавите-членки на ЕС в усилията им за оценка на капацитета им за справяне с предстоящите предизвикателства в първата гранична проверка и за демонстрация на необходимостта от изграждане на мерки, базирани на успешни показатели за сигурност и тяхното въздействие. Целта на изследването е да положи основите на хармонизирани критерии за оценяване на слабостите в провеждането на граничните проверки. В допълнение, то има за цел да допринесе за развитието на общ подход към оценката на потенциалните мерки за противодействие, смекчаването или премахването на тези уязвимости. През 2014 г. усилията на Центъра бяха насочени към оценка на Инструмента Шенген, предоставен на България и Румъния в периода 2007 – 2009 г. с цел укрепване и модернизиране на контрола на външните граници. В момента на тяхното присъединяване, за двете държави-членки е от значителна важност да разполагат със системи за граничен контрол, които отговарят на стандарта на Шенгенското пространство. Нещо повече, в един от последните доклади, Фронтекс заяви, че миграционният натиск се е изместил към турско-българската граница, тъй като Гърция е

засилила наблюдението по границата си с Турция.

Експертите на Центъра взеха участие в оценката на изпълнението на дейности, финансирани по Инструмента Шенген II, проведено в съответствие с чл. 21 (3) от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Европейската Комисия. Изпълнението бе оценено по шест критерии: ефективност, ефикасност, допълване, съгласуваност, устойчивост и въздействие. Анализът взе под внимание икономическите, социалните, културните и психологическите фактори, които биха могли да окажат влияние върху изпълнението и въздействието на Шенген. Екипът на Центъра извърши проверки на място на различни обекти в България и в Румъния, където инвестициите са били извършени, за да се прецени както наличието, така и използването и управлението на закупените системи. Изследването бе проведено чрез разглеждането на редица индивидуални случаи (5 за България и 7 за Румъния). Избраните случаи за България обхващат 79 % от всички разходи, отговарящи на условията на Шенген за България. Те обхващат различни цели и мерки, заложили в българската индикативна програма: Придобиване на ново техническо оборудване за наблюдение и контрол, подобряване на националната съобщителна система (TETRA), и изпълнението на националната компонента на SIS II.

IV. Управление и разпореждане с отнето имущество, придобито от престъпна дейност в страните от ЕС

Конфискацията на имущество, придобито от престъпна дейност, е актуален проблем през последните години. Съвременните теория и практика установяват, че конфискацията на облагите

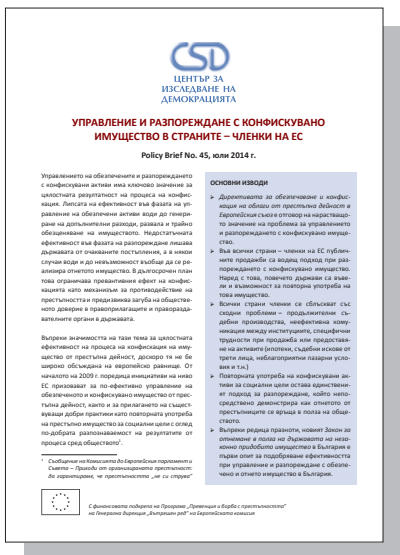
от престъпления е абсолютно необходимо. Според тях, целта на конфискацията на имущество се простира отвъд лишаването на криминални предприятия от техните незаконни доходи. Все повече се осъзнава пълният набор от съображения зад конфискацията на имущество, поради което държавите-членки на ЕС са насочили вниманието си към обезщетяване на жертвите – както индивидуални, така и цели общности – за поддържане на общественото доверие в съдебната система.

През 2014 г. Центърът за изследване на демокрацията продължи усилията си за подобряване на управлението и разпореждането на задържаните и конфискуваните активи от престъпна дейност в държавите-членки на ЕС. За тази цел, на поредица от събития се проведе разпространяване на информация за законодателството и практиките в областта на повторно използване на конфискуваните активи в обществото. На 11 юли 2014 г. Центърът

проведе публична дискусия относно управлението и третирането на задържаните и конфискуваните активи от престъпна дейност в страните от ЕС. Целта на събитието бе да направи преглед на статуквото, неговата значимост и последните развития в тази област. Представители на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество, Върховния касационен съд и на Националната агенция за приходите взеха участие в дискусията. Д-р Атанас Русев, научен сътрудник в Програма Сигурност, направи препоръки за подобряване на процеса на прилагане и използване на конфискуваното имущество в България. Г-жа Алесия Кареса, изследовател в Университета в Палермо, представи най-добрите практики за прилагане на двата основни подхода при повторното използване на конфискувано имущество за социални цели – директната повторна употреба и използването на приходите от продажба на конфискуваното имущество.

Участниците в публичната дискусия „Управление и разпореждане с иззети и конфискувани активи от престъпна дейност в страните от ЕС“

така това, което произтича от престъпна дейност е дадено обратно на обществото. И все пак, тези социални цели често влизат в конфликти с икономическата ефективност на ежедневния живот. Като цяло, стимулиращите схеми са по-лесни за управление от схемите за социална повторна употреба, тъй като по принцип е по-лесно да се бори с пари, отколкото с имоти.

Резултатите от проучването на добрите практики при управлението на иззетото и конфискувано имущество в 28-те държави – членки на ЕС, проведено от Центъра за изследване на демокрацията и Университета в Палермо, бяха представени в Букурещ, в Брюксел и в Мадрид. Събитията събраха експерти от държавните институции, участващи в процеса на конфискация, бенефициенти на програмите за социално повторно използване на конфискуваните активи и представители на неправителствения сектор. В Центъра на вниманието на всяко от

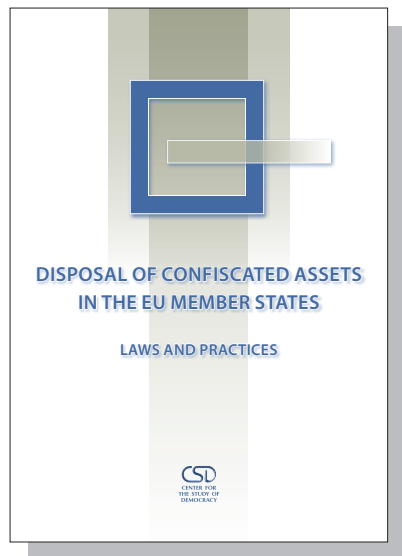
Полиси брийфът „Управление и разпоредване с конфискувано имущество в страните – членки на ЕС“ посочва, че социалната повторна употреба е единствената форма на разпоредване, която гарантира откритост, тъй като

Участниците в събитието за социално повторно използване на конфискувани активи в Букурещ.

събитията бе опитът на приемащата страна в използването на конфискувани активи за обществени и социални цели и основните трудности, срещани в този процес.

Докладът „Разпореждане на конфискувано имущество в държавите – членки на ЕС: Закони и практики“ коментира националните законодателства и разглежда различните подходи при конфискацията. Специално внимание е отделено на институционалните измерения на разпореждането и значението на термина „социална повторна употреба“. Изследването прави два типа препоръки – на равнище ЕС и на национално равнище. Докато първите се предлагат в полза на законодателните норми, включени в правната рамка на ЕС при спазване на принципа на субсидиарност, вторите се отнасят до практиките, прилагани от държавите

членки, по отношение на изхвърлянето на конфискувани активи от престъпна дейност:

Таблица 1.

Предложения на равнище ЕС	Предложения на национално равнище
Минимални стандарти на фондове за компенсация	Парична конфискация като алтернатива
Социална употреба на конфискувани предмети като разпореждане с широка обществена полза	Статистически прецизни системи за управление на конфискуваните активи
Мониторинг система, превантираща връщането на имоти и предмети в ръцете на организираната престъпност	Специално обучение
Създаване на специални центрове за разпореждане на държавните власти	Ролята на гражданското общество при разпореждането
Взаимно разпознаване на конфискация на активи от некриминален тип	Сътрудничество и комуникация между заинтересовани страни

* * *

Експертите от Програмата Сигурност участваха в работата на Българската асоциация за оценка на политиката. На кръгла маса на 24 април те представиха подхода на българските институции при оценката на публични политики. По отношение на вътреш-

ните политики за сигурност, българските институции имат ограничен опит в анализа на изпълнението на стратегическите документи и планове за действие. Липсата на традиции в публичната администрация за оценка на политиката води до лошо приоритизиране и нискокачествено планиране на последващи действия.

Участниците по време на семинара за публична оценка на политики